

F.t.l. vedr. realkreditinstitutter

Lovforslag nr. L 88. Fremsat den 15. december 1982 af boligministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om realkreditinstitutter

(Lempelse af finansieringsreglerne for byerhvervsejendomme, specielt maskinbelåning, samt idrætsanlæg. Udmåling af lån til byfornyelses- og saneringsarbejder)

§ 1

I lov om realkreditinstitutter, jfr. lovbeholdtgørelse nr. 153 af 15. april 1982, som ændret ved lov nr. 298 af 9. juni 1982, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, affattes således:

»I ejendomme, der tilhører staten eller kommuner, kan lån kun ydes, når ejendommen anvendes til helårsbeboelse, til el-, gas-, varme- eller vandværker, eller når ejendommen anvendes til idrætsudøvelse. Anvendes kun en del af ejendommen til idrætsudøvelse, kan der ydes lån, som udmåles på grundlag af den del af ejendommen, der anvendes til idrætsudøvelse.«

2. I § 9 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Reglen i stk. 2 gælder tilsvarende for ejendomme, der tilhører selskaber, selv- ejende institutioner el. lign., når stat og kommune gennem repræsentation i ledelsen, gennem hel eller delvis dækning af driftsunderskud, gennem ydelse af lån eller på anden måde har væsentlig indflydelse på ejendommens anvendelse eller drift. Boligministeren fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Boligministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter der uanset stk. 2 og 3 kan ydes lån i ejendomme, der anvendes til nærmere afgrænsede almennyttige formål.«

3. I § 10, stk. 1, ændres »stk. 2-10« til »stk. 2-11«.

4. § 10, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Mod sekundær prioritet kan et hertil godkendt institut yde lån til opførelse samt ejerskifte af ejendomme til industri og håndværk inden for en lånegrænse på 60 pct.«

5. § 10, stk. 5, affattes således:

»Lån til opførelse samt ejerskifte af kontor- og forretningsejendomme og hoteller kan ydes inden for en lånegrænse på 60 pct.«

6. I § 10, stk. 7, ophæves litra c samt sidste punktum.

7. I § 10 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Mod kommunal garanti kan lån ydes til de ejendomme, der er nævnt i stk. 2, 4 og 5, ud over de der fastsatte lånegrænser og ud over ejendommens værdi til finansiering af arbejder, der udføres i overensstemmelse med en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring, jfr. lov om byfornyelse og boligforbedring og lov om indeksregulerede realkreditlån. På samme måde kan lån ydes til finansiering af arbejder, der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan, jfr. lov om sanering. Lån efter 1. og 2. punktum kan ikke overstige de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte samt af indestående på ejendommens uventede vedligeholdelseskonto, jfr. lov om midlertidig regulering af boligforholdene.«

Stk. 8, 9 og 10 bliver herefter stk. 9, 10 og 11.

8. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6 og 8« til: »stk. 6 og 9«.

9. § 12, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Lånegrænsen beregnes da på grundlag af vurderingssummen for ejendommens grund med tilhørende bygninger og maskiner m.v., dog således at vurderingssummen for maskiner m.v., der alene er anvendelige i virksom-

heder som den i ejendommen drevne (særlige maskiner), ikke kan medregnes med højere beløb end den uden dette beløb ansatte værdi af ejendommen.«

10. § 13, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) 30 år for lån til skoler m.v. efter de regler, som boligministeren fastsætter efter § 9, stk. 4.«

§ 2

Løven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget omhandler en ophævelse af forbudet mod realkreditbelåning af ejendomme bestemt til idrætsudøvelse samt en udvidet låneadgang for realkreditinstitutterne for så vidt angår

- ejerskiftelån i ejendomme til industri og håndværk,
- ejerskiftelån i kontor- og forretningsejendomme og hoteller samt
- maskinlån.

Lovforslaget indeholder desuden bestemmelser om ændret udmåling af realkreditlån til visse byfornyelses- og saneringsarbejder.

Om den del af forslaget, der vedrører ophævelsen af belåningsforbudet for idrætsanlæg, skal specielt peges på, at ministeriet for kulturelle anliggender i forbindelse med boligministeriets udarbejdelse af lovforslaget har givet udtryk for, at der de seneste år har været en betydelig stigning i antallet af voksne idrætsudøvere, og at den meget store stigning i idrætsdeltagelsen, som må forventes at fortsætte, har medført et stort pres på eksisterende faciliteter og har skabt et behov for nye idrætshaller, klubhuse m.v., som er nødvendige rammer om klubbernes sociale liv.

Den del af lovforslaget, der omhandler udvidelsen af realkreditinstitutternes låneadgang, skal ses som led i regeringens investeringsfremmeprogram.

Med det formål at lette omsætningen af byerhvervenes ejendomme og dermed opnå en bedre samfundsøkonomisk anvendelse af den eksisterende kapital, foreslås lånegrænsen for realkreditinstitutternes ejerskiftelån i disse ejendomme øget til 60 pct. af værdien.

Hvad maskinlån angår kan nævnes, at disse lån efter de i oktober 1980 gennemførte strukturændringer i udlånsadgangen for realkreditinstitutterne alene kan ydes af specialinstituttet Industriens Realkreditfond, der udover en bedømmelse af pantets reale sikkerhed tillige som grundlag for sin långivning skal foretage en regnskabsmæssig bedømmelse af den pågældende virksomheds økonomi med henblik på en vurdering af dennes kredit-

værdighed samt af betimeligheden af de foranstaltninger, hvortil lån kan søges.

Da udviklingen har medført, at værdien af en virksomheds maskinpark i stadig stigende grad indgår som en afgørende faktor i såvel finansieringsbehovet som pantesikkerheden, har man fundet det hensigtsmæssigt at foreslå adgangen til maskinbelåning lettet således, at der ikke længere sondres mellem maskiner, der er almindeligt anvendelige, og særlige maskiner.

Om lovforslaget i øvrigt henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Forslagets finansielle og administrative konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke udgifter for staten eller kommuner eller ændringer i omfanget af den statslige eller kommunale administration.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter de gældende regler i realkreditlovgivningen kan idrætsanlæg, der ejes af staten eller kommuner, samt idrætsanlæg, hvor stat eller kommune har væsentlig indflydelse på ejendommens anvendelse eller drift, ikke realkreditbelånes (belåningsforbud). Idrætsanlæg med støtte efter lov om fritidsundervisning er dog hidtil blevet belånt op til 40 pct. af ejendommens værdi.

Andre idrætsanlæg kan realkreditbelånes, som det fremgår af den nedenfor anførte oversigt (ejendomme, der anvendes til sociale eller kulturelle formål).

	Lånegrænse i pct. af ejendommens værdi	Løbetid år
		nominallån 35
Nyopførelse	75	indekslån 30½
		nominallån 10
Om- og tilbygning	40	indekslån 30½

Hensigten med den gældende bestemmelse i realkreditlovens § 9, stk. 2, har været at udelukke stat og kommuner fra at optage lån i realkreditinstitutter, bortset fra lån til boliger samt offentlige værker, for derigennem at forøge kommunernes selvfinansieringsgrad og samtidig hermed aflaste obligationsmarkedet. Da det ofte er tilfældigt og beroende på lokale traditioner, om nye bygninger og anlæg opføres og drives af kommunerne, eller om de opføres og drives som selvejende institutioner, hvis ledelse og drift staten eller kommunerne i varierende omfang har sikret sig indflydelse på, er der i loven indsat en lignende begrænsning i sådanne selvejende institutioners adgang til at optage realkreditlån.

De gældende regler om realkreditbelåning af idrætsanlæg har gennem årene givet anledning til en række henvendelser til boligministeriet. Spørgsmålet har været berørt under behandlingen af forslaget til lov nr. 81 af 17. marts 1982 om indeksregulerede realkreditlån og har desuden været drøftet i boligudvalget under et samråd med boligministeren i slutningen af sidste folketingssamling.

En ophævelse af realkreditlovens belåningsforbud for idrætsanlæg som foreslået kan ikke i sig selv give en kommune adgang til at optage eller garantere for realkreditlån, idet dette i følge indenrigsministeriet på linie med andre kommunale lån kræver en låneadgang. Sålænge indenrigsministeriet opretholder hovedreglen om, at kommuner i givet fald selv skal finansiere idrætsanlæg, har en kommune hverken mulighed for at optage eller garantere for realkreditlån til idrætsanlæg.

Den foreslåede ophævelse af belåningsforbudet for idrætsanlæg betyder derimod, at andre end stat eller kommune får mulighed for at optage realkreditlån til idrætsanlæg, selv om stat eller kommune har en væsentlig indflydelse på ejendommens anvendelse eller drift, f. eks. i form af tilskud til beta-

ling af ydelserne på lån optaget til finansiering af idrætsanlægget.

Realkreditlovens belåningsforbud er opretholdt for ejendomme, der ikke anvendes til helårsbeboelse, el-, gas-, varme- eller vandværker, eller til idrætsudøvelse. Da der har vist sig at være behov for at præcisere de gældende regler om tilhørsforhold og karakteren af den statslige eller kommunale indflydelse, foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Boligministerens bemyndigelse til at undtage ejendomme, der anvendes til nærmere afgrænsede almennyttige formål, fra belåningsforbudet foreslås ligeledes opretholdt. Dog foreslås den gældende bestemmelse, der tager stilling til kommuners lånebehov vedrørende skolebyggeri, ophævet efter anmodning fra indenrigsministeriet ud fra den betragtning, at spørgsmål om de enkelte kommuners lånebehov hører under dette ministerium.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 4 og 5

For industri- og håndværksejendomme er lånegrænsen for ejerskiftelån i dag 35 pct., mens den for kontor- og forretningsejendomme samt hoteller er 40 pct. Ved at forhøje ejerskiftelånegrænsen til de foreslåede 60 pct. vil lånegrænsen for ejerskiftelån være den samme som for lån til nyopførelse af disse ejendomme. Noget sådant er allerede i dag tilfældet for landbrugs- og boligejendomme. Løbetiden foreslås uændret til højst 20 år.

Til nr. 6 og 7

Det er et grundlæggende princip i realkreditloven, at der gives adgang til at yde lån mod pant i fast ejendom inden for visse nærmere fastsatte lånegrænser. Dog er der åbnet mulighed for at yde lån til finansiering af visse arbejder (bl. a. energibesparende foranstaltninger) ud over de fastsatte lånegrænser, men mod kommunal garanti, og således at lånet har sikkerhed inden for ejendommens værdi efter arbejdets udførelse.

I lov nr. 300 af 9. juni 1982 om byfornyelse og boligforbedring (byfornyelsesloven) er der forudsat ydet indeksregulerede realkreditlån til finansiering af de i loven omhandlede forbedringsarbejder mod kommunal garanti ud over den enkelte ejendoms værdi efter arbejdets udførelse (lån til dækning af ombygningstab). Dette skal ses på baggrund af, at der ud over statens rentebidrag til indeksfinansiering af forbedringsarbejderne ydes afdragsbidrag

efter lovens § 62 til udlejningsejendomme og andelsboligforeninger, hvis udgifterne til forbedringsarbejderne overstiger føregelsen i ejendommens leje- eller brugsværdi. Låntagernes forpligtelser for disse lån over for realkreditinstituttet er således i realiteten overtaget af det offentlige.

Forslaget giver realkreditinstitutterne adgang til at yde indekslån til finansiering af de i byfornyelsesloven omhandlede forbedringsarbejder som forudsat i denne lov.

Efter lov om sanering, jfr. lovbekendtgørelse nr. 89 af 24. februar 1981 som ændret ved lov nr. 68 af 10. marts 1982 finansieres ombygninger m.v., der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan, med nominallån, hvortil der ydes rentesikring. Der er ikke som ved forbedringsarbejder i henhold til byfornyelsesloven behov for at få finansieret et eventuelt ombygningstab, idet stat og kommune yder ejeren tilskud, der dækker et sådant tab. Overstiger restgælden på lånene i ejendommen ejendommens værdi før ombygningen, vil realkreditlånet til finansiering af ombygningen imidlertid ikke fuldt ud kunne placeres inden for ejendommens værdi efter ombygningen, selv om der sker en værdiforøgelse svarende til den investering, der finansieres med lånet.

På denne baggrund foreslås det også at give realkreditinstitutterne adgang til mod kommunal garanti at yde lån ud over ejendommens værdi efter arbejdets udførelse ved finansiering af ombygninger m.v., der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan.

Efter den gældende bestemmelse i realkreditloven kan lån til finansiering af saneringsombygninger udmåles således, at de svarer til samtlige afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte. En sådan bestemmelse foreslås også at gælde for forbedringsarbejder, der udføres i henhold til byfornyelsesloven, ligesom det for

begge slags arbejders vedkommende foreslås, at eventuelt indestående på den udvendige vedligeholdelseskonto skal fradrages i lånebeløbet på samme måde, som det fradrages ved udmåling af støtten efter både sanerings- og byfornyelsesloven.

Til nr. 8

Der er alene tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 9

Efter de gældende regler kan der som grundlag for långivningen til særlige maskiner m.v. (dvs. maskiner, der ikke er almindeligt anvendelige) alene medregnes halvdelen af værdien af disse maskiner, ligesom vurderingssummen for disse særlige maskiner ikke kan medregnes med højere beløb end halvdelen af den uden dette beløb ansatte værdi af ejendommen (grund med tilhørende bygninger og maskiner m.v., der er almindeligt anvendelige).

Disse regler daterer sig tilbage til den tid, hvor værdien af maskiner typisk i realkreditmæssig sammenhæng betragtedes som værende sikkerhedsmæssig mere flygtig end de »faste værdier«.

Da værdien af en virksomheds maskinpark i stadig stigende grad indgår som en afgørende faktor i såvel finansieringsbehovet som pantesikkerheden, har man fundet det hensigtsmæssigt at foreslå adgangen til maskinbelåning lettet således, at der ikke længere sondres mellem de to maskintyper. Løbetiden for den del af lånet, som ydes på grundlag af værdien af de særlige maskiner m.v., foreslås dog uændret at udgøre højst 10 år. Det skal bemærkes, at leasede maskiner ikke kan medregnes ved opgørelsen af belåningsværdien.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensrettelse.

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 9, stk. 2, affattes således:

»I ejendomme, der tilhører staten eller kommuner, kan lån kun ydes, når ejendommen anvendes til helårsbeboelse, til el-, gas-, varme- eller vandværker, eller når ejendommen anvendes til idrætsudøvelse. Anvendes kun en del af ejendommen til idrætsudøvelse, kan der ydes lån, der udmåles på grundlag af den del af ejendommen, der anvendes til idrætsudøvelse.«

2. I § 9 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Reglen i stk. 2 gælder tilsvarende for ejendomme, der tilhører selskaber, selvejende institutioner el. lign., når stat og kommune gennem repræsentation i ledelsen, gennem hel eller delvis dækning af drittsunderskud, gennem ydelse af lån eller på anden måde har væsentlig indflydelse på ejendommens anvendelse eller drift. Boligministeren fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Boligministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter der uanset stk. 2 og 3 kan ydes lån i ejendomme, der anvendes til nærmere afgrænsede almentnyttige formål.«

§ 9. Instituttets udlånsadgang, herunder udlånsrådets udstrækning, fastsættes i vedtægterne.

Stk. 2. I ejendomme, der tilhører staten eller kommuner, kan lån kun ydes, når ejendommen anvendes til helårsbeboelse, eller til el-, gas-, varme- eller vandværker.

Det samme gælder ejendomme, der tilhører selskaber, selvejende institutioner el. lign., når stat og kommune gennem repræsentation i ledelsen, gennem hel eller delvis dækning af drittsunderskud, gennem ydelse af lån eller på anden måde har væsentlig indflydelse på ejendommens anvendelse eller drift. Boligministeren kan dog fastsætte bestemmelser, hvorefter lån kan ydes i ejendomme, der an-

vendes til nærmere afgrænsede almentnyttige formål, herunder til skoler i udviklingskommuner og i kommuner, hvor der i øvrigt er et særligt behov for opførelse af nye skoler og for udvidelse eller væsentlig forbedring af eksisterende skoler.

3. I § 10, stk. 1, ændres »stk. 2-10« til »stk. 2-11«.

4. § 10, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Mod sekundær prioritet kan et hertil godkendt institut yde lån til opførelse samt ejerskifte af ejendomme til industri og håndværk inden for en lånegrænse på 60 pct.«

5. § 10, stk. 5, affattes således:

»Lån til opførelse samt ejerskifte af kontor- og forretningsejendomme og hoteller kan ydes inden for en lånegrænse på 60 pct.«

6. I § 10, stk. 7, ophæves litra c samt sidste punktum.

7. I § 10 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Mod kommunal garanti kan lån ydes til de ejendomme, der er nævnt i stk. 2, 4 og 5, ud over de der fastsatte lånegrænser og ud over ejendommens værdi til finansiering af arbejder, der udføres i overensstemmelse med en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring og lov om indeksregulerede realkreditlån. På samme måde kan lån ydes til finansiering af arbejder, der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan, jfr. lov om sanering. Lån efter 1. og 2. punktum kan ikke overstige de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte

samt af indestående på ejendommens udvendige vedligeholdelseskonto, jfr. lov om midlertidig regulering af boligforholdene.«

Stk. 8, 9 og 10 bliver herefter stk. 9, 10 og 11.

8. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6 og 8« til: »stk. 6 og 9«.

§ 10. Når højere lånegrænser ikke gælder efter stk. 2-10, skal lån med tillæg af foranstående behæftelser have sikkerhed inden for følgende procent af ejendommens værdi:

1) 35 pct. for ejendomme til industri og håndværk.

2) 45 pct. for ejendomme til landbrug, skovbrug, gartneri og frugtplantager.

3) 40 pct. for øvrige ejendomme.

Stk. 2. Lån til opførelse samt ejerskifte af ejendomme til helårsbeboelse kan ydes inden for en lånegrænse på 80 pct.

Stk. 3. Lån til opførelse af ejendomme, der anvendes til sociale eller kulturelle formål, kan ydes inden for en lånegrænse på 75 pct. Boligministeren fastsætter nærmere regler til afgrænsning af, hvilke ejendomme der kan ydes lån efter 1. pkt.

Stk. 4. Mod sekundær prioritet kan et her til godkendt institut yde lån til opførelse af ejendomme til industri og håndværk inden for en lånegrænse på 60 pct. Overstiger belåningsværdien af grund og bygninger ikke en beløbsgrænse på 1,5 mill. kr., kan lån inden for en lånegrænse på 60 pct. også ydes af institutter med videre udlånsadgang. Beløbsgrænsen på 1,5 mill. kr. svarer til det af Danmarks Statistik pr. 1. januar 1981 beregnede byggeomkostningsindeks for en montagebygget ejendom og reguleres én gang årligt på grundlag af udviklingen i dette og med afrunding efter boligministerens bestemmelse. Reguleringen har virkning fra offentliggørelsen af dette indeks, første gang med offentliggørelsen af indekset pr. 1. januar 1982.

Stk. 5. Lån til opførelse af kontor- og forretningsejendomme og hoteller kan ydes inden for en lånegrænse på 60 pct.

Stk. 6. Lån til vedligeholdelse og opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af de i stk. 2, 4 og 5 nævnte ejendomme kan ydes inden for de deri anførte lånegrænser. Lånet kan højst udgøre 90 pct. af de afholdte rimelige udgifter med tillæg af værdien af eget arbejde og fradrag af eventuel offentlig støtte. Lånet kan ikke overstige de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte.

Stk. 7. Mod kommunal garanti kan lån i henhold til stk. 6 ydes ud over de der fastsatte lånegrænser til finansiering af

- a) foranstaltninger som nævnt i § 17 i lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger
- b) arbejder, der udføres i forbindelse med tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg
- c) arbejder, der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan, jfr. lov om sanering.

Til de arbejder, der er nævnt under c), kan lånet endvidere udmåles således, at det svarer til samtlige afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte.

Stk. 8. Lån til energibesparende foranstaltninger kan uanset bestemmelsen i § 9, stk. 2, ydes til kommunale ejendomme af den i stk. 4 og 5 nævnte art inden for de deri anførte lånegrænser. Lånet kan ikke overstige 90 pct. af de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte.

Stk. 9. Lån til arbejder, der udføres i henhold til § 46 a, stk. 3, i lov om leje, kan ydes ud over de i stk. 2 og 5 fastsatte lånegrænser. Lånet kan sammen med eksisterende realkreditlån ydes ud over de i stk. 2 og 5 fastsatte lånegrænser, idet dog samtlige realkreditlån skal have sikkerhed inden for ejendommens værdi efter arbejdets udførelse. Lån efter 1. pkt. kan ikke overstige de afholdte rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte. Som sikkerhed for lånet tinglyses pant i ejendommen med fortrinsret efter ejendomsskatter. Pantebrevet skal for at kunne tinglyses med fortrinsret indeholde institutets erklæring om, at pantebrevet er til sikkerhed for lån efter 1. pkt.

Stk. 10. Lån efter stk. 6 og 8 kan ikke ydes, hvis låneprovenuet vil udgøre mindre end 12.000 kr. Dette gælder ikke, når lån efter stk. 6 ydes til ejere af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder, der tjener til helårsbeboelse for ejeren, såfremt ejeren eller dennes ægtefælle modtager eller får forskud på folkepension, enkepension eller modtager invaliditetsydelse. Beløbsgrænsen i 1. pkt. reguleres efter reglerne i stk. 4.

9. § 12, 3. og 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Lånegrænsen beregnes da på grundlag af vurderingssummen for ejendommens grund med tilhørende bygninger og maskiner m.v., dog således at vurderingssummen for maskiner m.v., der alene er anvendelige i virksomheder som den i ejendommen drevne (særlige

maskiner), ikke kan medregnes med højere beløb end den uden dette beløb ansatte værdi af ejendommen.«

§ 12. Lån i industrielle og dermed beslægtede ejendomme ydes på grundlag af værdien af ejendommens grund og bygninger. Det kan dog i vedtægterne for et institut, der kun yder lån i ejendomme til industri og håndværk, bestemmes, at værdien af medpantatte maskiner og andet tilbehør medtages ved vurdering og belåning af sådanne ejendomme. Lånegrænsen beregnes da på grundlag af vurderingssummen for ejendommens grund med tilhørende bygninger og maskiner m.v., der er almindeligt anvendelige, med tillæg af halvdelen af vurderingssummen for maskiner m.v., der alene er anvendelige i virksomheder som den i ejendommen drevne. Ved beregningen af lånegrænsen kan vurderingssummen for de særlige maskiner m.v. ikke medregnes med højere beløb end halvdelen af den uden dette beløb ansatte værdi af ejendommen.

10. § 13, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) 30 år for lån til skoler m.v. efter de regler, som boligministeren fastsætter efter § 9, stk. 4.«

§ 13. Amortisationstiden for lån kan højst andrage:

- 1) 35 år for lån til opførelse af udlejningsejendomme og andelsboliger til helårsbeboelse samt ejendomme med socialt eller kulturelt formål som nævnt i § 10, stk. 3.
- 2) 30 år for lån til skoler i udviklingskommuner m.v., jfr. § 9, stk. 2, sidste punktum.
- 3) 30 år for lån til opførelse af parcel- og rækkehuse til helårsbeboelse og ejerlejligheder til helårsbeboelse til brug for ejeren eller med salg for øje.
- 4) 30 år for lån til landbrugs- og skovbrugsejendomme samt ejendomme til gartneri og frugtplantager.
- 5) 20 år for lån til opførelse samt ejerskifte af kontor- og forretningsejendomme, hoteller samt ejendomme til industri og håndværk.
- 6) 20 år for lån til vedligeholdelse, opretning samt om- og tilbygning af ejendomme til helårsbeboelse, kontor- og forretningsejendomme, hoteller samt ejendomme til industri og håndværk.
- 7) 20 år for lån i forbindelse med ejerskifter af ejendomme til helårsbeboelse.
- 8) 10 år for lån til andre formål, herunder ejendomme til midlertidig beboelse (fritidshuse).

Stk. 2. Amortisationstiden for den del af et lån i en industriel eller dermed beslægtet ejendom, som ydes på grundlag af værdien af de særlige maskiner m.v., jfr. § 12, kan højst andrage 10 år.

Bilag 2

Folketingsforhandlinger vedrørende lov om realkreditinstitutter

Om folketingets behandling af lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter med senere ændringer, senest som ændret ved lov nr. 298 af 9. juni 1982, jfr. lovbekendtgørelse nr. 153 af 15. april 1982, henvises til følgende spaltenumre i folketingstidende:

Folketingsåret 1969-70: 4237, 4967, 6615, 7241, A 3269, B 2279, 2515, C 757.

Folketingsåret 1970-71: 4804, 5114, 6254, 6331, A 3303, B 1599, C 795.

Folketingsåret 1971-72: 3333, 4656, 6232, 6508, A 2897, B 1855, C 525.

Folketingsåret 1972-73: 2077, 2704, 5865, 5950, A 2673, B 1401, C 1319.

Folketingsåret 1974-75: 1. samling: 74, 800, 1415, 1913, 2368, 2672, A 183, 1489, 1959, 2085.

2. samling: 53, 61, 64, 385, 791, 2732, 4241, 5472, 5570, 7030, 7299, 7575, 7594, 7803, 7928, A 121, 333, 429, 3937, 6331, B 457, 1255, 1659, C 405, 771, 895.

Folketingsåret 1975-76: 3641, 5006, 7041, 7389, 11663, 11677, 12046, 12067, A 2457, 4459, B 719, 2343, C 325, 833.

Folketingsåret 1976-77: 1. samling: 335, 1076, 1110, 2444, 2553, 3348, A 487, 1369, 2429.

2. samling: 50, 710, 1036, 2909, 3174, 5891, 5914, 6381, 6667, A 15, 3427, 5265, B 245, 1177, 1339, C 153, 719.

Folketingsåret 1977-78: 5111, 6704, A 3653.

Folketingsåret 1979-80: 1414, 3603, 5032, 5326, A 761, B 417, C 167.

Folketingsåret 1980-81: 65, 342, 939, 1378, 4514, 5094, 5410, 5750, 7994, 8443, 8830, A 27, 2855, 4407, B 15, 91, 317, 501, C 5, 323, 455.

Folketingsåret 1981-82: 1. samling: 64, 369, 370, 750, A 757, B 155.

2. samling: 364, 578, 657, 1419, 1939, 8028, 8418, 8813, 9070, A 983, B 43, C 39.